

[Ove Fich]

Skriftlig begrundelse

Siden midten af 1970'erne har der været et revisionsarbejde i gang for at forbedre de skur- og velfærdsregler, som blev fastlagt tilbage i 1960. Efter en urimelig lang proces lykkedes det i slutningen af 1980'erne at fastlægge principperne for en tilfredsstillende forbedring af reglerne. Principperne blev udmøntet i bekendtgørelse nr. 14 af 9. januar 1990 (leverandørbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 693 af 14. oktober 1991 (byggepladsbekendtgørelsen). De to bekendtgørelser trådte i kraft henholdsvis den 1. februar 1990 og den 1. januar 1992.

EF-Kommissionen har i en henvendelse til Danmark af 23. december 1991 gjort gældende, at leverandørbekendtgørelsen falder ind under direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, og at Kommissionen ikke blev underrettet om bekendtgørelsen, da den endnu kun forelå som udkast. Kommissionen anfører på den baggrund, at bekendtgørelsen bør stilles i bero, og at den ikke har nogen retsvirkning i Danmark.

Ministeren har derpå ophævet bekendtgørelsen.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Efter EF-direktivet om notifikation skal EF-Kommissionen underrettes, såfremt de enkelte lande vil udstede tekniske forskrifter for industriprodukter. Formålet med underretningen er at sikre, at nationale regler ikke kommer i strid med EF-retten, fordi de indeholder såkaldte tekniske handelshindringer.

Skurvogsbekendtgørelsen er en del af reglerne om arbejdsstedets indretning, der primært retter sig mod arbejdsgiveren. Efter disse regler skal velfærdsforanstaltninger som hovedregel indrettes i bygninger. Kun i de tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre at indrette velfærdsforanstaltninger i bygninger, må de indrettes i skurvogne og lign. Der er således tale om, at skurvogne betragtes som et alternativ til en bygning. Hvis en skurvogn skal kunne accepteres som et alternativ til en bygning, skal den leve op til reglerne i skurvogsbekendtgørelsen.

Da skurvogsbekendtgørelsen forelå i udkastform, skønnede Arbejdstilsynet på denne baggrund, at skurvogne ikke var et industri-

produkt, og at bekendtgørelsen som en konsekvens heraf ikke faldt ind under notifikationspligten.

Det er således på grund af forskellig vurdering af spørgsmålet om, hvornår der efter EF-retten skal notificeres, at Kommissionen ikke fik forelagt et udkast til skurvogsbekendtgørelsen. EF-Kommissionens vurdering af, hvilke regler der skal notificeres, er nu både af Arbejdstilsynet og af mig taget til efterretning, og en situation som den foreliggende vil således forhåbentlig kunne undgås i fremtiden.

Ove Fich (S):

I bekendtgørelsen om indretning af skurvogne står der:

»Den, der overdrager, udlejer, overlader eller udstiller skurvogne som velfærdsforanstaltninger, skal sørge for, at skurvognene, når de udleveres til brug eller udstilles, har en indretning og størrelse, der opfylder kravene i denne bekendtgørelse.«

Efter min opfattelse er dette tekniske krav. Jeg tager derefter direktivet om informationsproceduren med hensyn til tekniske standarder, hvor der står:

»Medlemsstaterne sender straks Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift.«

Det er i artikel 8.

Jeg vil derfor gerne spørge arbejdsministeren: Er disse to ting sammenholdt ikke så klar en tekst, at enhver burde kunne forstå disse tekster, selv en førstears jurastuderende? Og var ministeren ikke selv i tide opmærksom på, at sådanne ting skal notificeres i EF-Kommissionen?

Risgaard Knudsen (S):

Med det kendskab, som Folketinget med rimelighed kan gå ud fra at de respektive ministre har til EF-sager, må jeg nok sige, at under den omtalte bekendtgørelses tilblivelse har ministeren tilsyneladende ikke haft fingre i denne sag, som man kunne have forventet det fra Folketingets side. Det vil med andre ord sige, at der her er tale om en sag, der i sig har en meget alvorlig forsømmelse fra regeringens side. Og ifølge begrundelsen for spørgsmålet, den begrundelse, der er udarbejdet af hr. Ove Fich, må jeg sige, at så er jeg også blevet bibragt det indtryk, at der efter alt at dømme er flere ministre, der, om jeg så må sige, har beg på fingrene i denne sag.